

Tiesitkö, että ARMO on Raamatun eniten käyttämä hengellinen termi? – Kaikki Hengellä täytyneet kirjoittajat palaavat tämän sanoman äärelle, kerta toisensa jälkeen. He ovat ymmärtäneet pelastuksensa riippuvan ainoastaan Jumalan ihmeellisen ja iankaikkisen armon varassa. (Ps.136)

– Armon sanoma on sana Jumalan sydämeltä. Se on iankaikkisesti pysyvä armo niille, jotka Häntä rakastavat. Se on myös lahja Jumalalta, jonka on otettava vastaan sitä tarjottaessa. (Hepr.4:16)

Armo, Jumalan perusolemuksen osana, luo meille suuren mahdollisuuden päästä riittävyteen Hänen edessään. Otin erään kerran oman poikani mukaan kuvaamaan erästä tilaisuutta. Hän oli vasta yksitoistavuotias, mutta halusin hänen isänään antaa hänelle mahdollisuuden osallistua "aikuisten" tekemisiin. Hän kuvasi kamerallaan hyvin pienistä heilahduksista huolimatta. – Isälle riitti lapsensa yrittäminen ja osallistuminen ja hän sai armoa enemmän siinä, missä sitä tarvittiin.

– Armon sanoma on siis myös uskoa. Se on sen ymmärtämistä, että vaikka tänään ei onnistu tai riittäisi täydelliseen suoritukseen, jonain päivänä se kyllä onnistuu. Kävipä kuvausten suhteen niinkin, että kahden muun kameran otosten epäonnistuttua, sattui poikani kameran tallenne olevan sen verran hyvää, että se pelasti koko kuvaus-setin siltä osin!

"Mutta Jumalan armosta minä olen se mikä olen. Hänen armonsa minua kohtaan ei ole ollut turha, vaan enemmän kuin he kaikki olen tehnyt työtä, en kuitenkaan minä, vaan Jumalan armo, joka on kanssani." 1.Kor.15:9-10[*JKR]

Jumalan osoittaessa armoaan, Hän uskoo luotunsa kykyihin. Armottomana Jumala pyyhkäisisi meidät pois synteinemme, mutta kiitos Jumalan, Hän rakastaa luotuaan. Armo onkin osaltaan ansioitta saatua.

Varmasti meistä jokainen on tavannut joskus hyvin kelvottoman ihmisen, - ehkä alkoholisoituneen, väkivaltaisen tai muiden rötösten kahleisiin ajautuneen "hylkiön," jota kukaan ei osaa rakastaa. Rikollinen itekin saattaa tiedostaa olotilansa ja häpeässään hän ajautuu vain yhä syvemmälle kuiluihinsa. – Mitä hän tarvitsee? Mikä lääkitsee hänen sielunsa, parantaisi haavansa ja saisi aikaan muutoksen elämässä? Mistä hän ammentaisi voiman yrittää ja ponnistella ylös pimeyden kuiluista?

– Ainut todellinen lääke on armon sanoma. Sitä välittäen voimme osoittaa Kristuksen rakkautta katuvaan kohtaan. – Helppoahan meidän on uskoa sellaiseen ihmiseen, joka miltei aina onnistuu kaikessa! (Matt.5:47) Mutta miten voisimme uskoa epäonnistuvaan? Miten antaisimme lapsen käteen videokameran, vaikka tiedämme, että se saattaa olla aivan turhaa? Miten voisin uskoa alkoholistin nousevan hulluutensa kiroista? – Eikö minun, joka olen saanut itse kokea armoa ylenpalttisesti, tulisi armahtaa häntä, uskoen, että jonain päivänä hän kyllä siitä nousee?! – Se ei toki tarkoita, että hyväksyimme väärät elämäntavat ja kääntymättömän asenteen pilkkapuheineen. **Ihmisen on mentävä itseensä, (Luuk.15:17)** nähtävä syntisyytensä, ja mentävä niine päivineen Jumalan luokse, Hänen hoidettavakseen ja Poikansa kertakaikkisen uhrin kautta armoon osalliseksi tulemiseen. Syntejään katuva nöyrä ihminen saa armon. (Jes.66:2)

Hylkääkö Jumala minut kompuroituani? Onko Hän tuhonnut minut valheeni, kateuteni, panetteluni, himoitsemiseni, juonitteluni, vihanpitoni ja ylpeyteni ja väärin katseitteni tähden? – Eikö ne, jos mitkään, olisi sellaisia syntejä, joista pitäisi heittää syvimpään helvettiin! – Kysymys onkin aivan jostain muusta. Minun tulee parannusta tehden **elää armossa**, armahtaen ja näyttää jokaiselle katuvalle armon tietä.

"Jumalaton hylätköön tiensä ja väärin-tekijä ajatuksensa ja kääntyköön Herran puoleen, niin **Hän armahtaa häntä**, ja meidän Jumalamme puoleen, sillä Hänellä on **paljon anteeksiantamusta**." Jes.55:7[*JKR]

Olen yhä enenevässä määrin rakastumassa Raamatun jakeeseen, jossa selkein sanoin todetaan meidän **jokaisen olevan syntisiä** ja vailla Jumalan kirkkautta. (Room.3:23) Luepa tämän lisäksi myös, miksi **Jumala on sulkenut meidät tottelemattomuuteen**, eli siihen, että meillä jokaisella on virheemme, syntisyytemme ja olemme poikenneet kauaksi pois Hänen tahdostaan, se on; "...että Hän **kaikkia armahtaisi**" (Room.11:32) - Siis, koko inhimillisyytemme kytkeytyy armon sanomaan ja sen vastaanottamiseen. Synnin suuruus vain lisää armon määrää. (Room.5:20) - Jospa saisin täytyä tällaisesta armosta ja voisin jakaa sitä ympärilleni uskoen jokaisen syntejään katuvaan mahdollisuuksiin.

Voisimmeko sanoa syntisen ihmisen nähdessämme, että **"siinä armon määrä vain realisoituu"**? – Eikö Jumala vain odota, että Hän saisi armahtaa meitä jokaista? (Jes.30:18) Emme toki saa suosia synnin tekemistä, vaan meidän tulee tietää, että **armon avulla pääsemme synnistä vapauteen**.

"Kuinka siis on? Saammeko tehdä syntiä, koska emme ole lain alla, vaan armon alla? Eihän toki! Ettekö tiedä, että kenen orjiksi, ketä tottelemaan, te antaudutte, te olette sen orjia, jota te tottelette, joko synnin orjia kuolemaksi, tai kuuliaisuuden palvelijoita vanhurskaudeksi." Room. 6:15- 16[*JKR]

Tämä maailma tarvitsee niin kipeästi armon sanomaa. Meidän tehtävämme on julistaa sitä katuvalle syntiselle, **antaen parannusta tekeväille ihmisille luvan uskoa** heikkouksistaan huolimatta, Jumalaan ja Hänen **Poikansa ihmeelliseen sovitusyöhön**. Vaikka taistelu syntiä vastaan kestäisi haudanlepoon saakka, armon varassa hän pelastuu, niin kuin sinä ja minäkin.

Mitä näemme syntisen, aviorikkoja naisen kohdalla Jeesuksen edessä? ([Joh.8:1-11](#)) Tuo nainen oli kuolemaan tuomittu, syytettynä rikoksistaan, mutta miten arvelit hänen suhtautuneen Jeesukseen ja ympäröiviin ihmisiin? Vikoiliko hän toisia, epäilikö hän Jeesuksen hurskautta? Luulenpa, että hän oli vain täysin tietoinen omasta syyllisyydestään, häpeästään eikä hän selitellyt ja etsinyt toisista virheitä. Varmasti häntä kadutti oma syntisyytensä ja tämän nähdessä Jeesus vapautti hänet toivoen, ettei hän enää syntiä tekisi.

Raamattu varottaa myös armon väärinkäytöstä. Se tarkoittaa tahallista syntielämää ja piittaamattomuutta Jumalaa kohtaan. Tällainen ihminen ajautuu lopulta eroon armosta ja Jumala itse hylkää heidät saastaisuuteensa ja omaan pahuuteensa. ([Room.1:27](#))

"He ovat jumalattomia, jotka kääntävät Jumalamme armon irstaudeksi ja kieltävät ainoan Valtiamme ja Herramme Jeesuksen Kristuksen."
Juud.1:4[*JKR]

- Hyvä ystävä, tänään on armon ja pelastuksen päivä. Tule Jeesuksen tykö, tule Hänen hyvytensä ja armonsa alle. Anna Jeesuksen pestä pois syntisi, se on sinun etuoikeutesi armon ja Golgatalla suoritetun uhrikuoleman ja ylösnousemuksen tähden.

"Hän näet sanoo: "Oikealla hetkellä Minä olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut." Nyt on oikea hetki, nyt on pelastuksen päivä." 2.Kor.6:2[*JKR]

Rukoilemme:

Jumala, ole minulle armollinen. Anna kaikki syntini anteeksi Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen tähden.

Auta elämään iankaikkisessa armossasi jakaen sitä jokaiselle tarvitsevalle. Herra, niin kuin Sinä armahdit, auta meitä armahtamaan toinen toisiamme.

Kiitos armosi totuudesta, siitä, että olemme pelastetut vain Sinun armostasi, emme tekojemme ja onnistumisemme kautta.

Anna tämän syvän armollisuuden näkyä jokaisesta eleestämme, sanoistamme ja katseistamme.

Jeesus, anna armosi kosketella jokaista syntejään katuvaa ihmistä!

- Rukoilemme näin Jeesuksen Pyhässä ja valloittavassa nimessä.

- Amen -

- Voit tutkia aihetta "armo" lisää osoitteessa:
<http://www.pasi.netai.net/Raamis/Armo.htm>

Pasi Kallio
Sohajohittaja / Nettityöntekijä
Seinäjoen helluntaiseurakunta
pasitherock@gmail.com
www.uri.fi/pasikallio